

P.C. Roberts: Zpráva ke dni

- CZ24 News | 9. března 2022

USA/UKRAJINA: Pár poznámek, než si vezmu den volna. Média pokračují v oznamování nesmyslů. New York Times píše:

„Za necelý týden USA a NATO přetlačily přes polské a rumunské hranice na Ukrajinu 17 000 protitankových zbraní. Podle listu Epoc Times dal Blinken Polsku svolení k přepravě tryskových stíhaček na Ukrajinu.

Počet 17 000 protitankových zbraní se zdá být z oblasti fantazie. Podstatně totiž převyšuje celkový počet všech ruských tanků, jejichž počet se udává na 12 400, z nichž na Ukrajině působí jen jejich zlomek. Zatímco zbraně mohou být na Ukrajinu přepravovány z Polska a Rumunska, jak by je bylo možno dostat dál až k obklíčeným ukrajinským jednotkám? A navíc: Polsko a Rumunsko, jakožto země, na jejichž území se nacházejí americké raketové základny, se už ocitly na potenciálním seznamu raketových cílů Ruska, takže dnes jistě neplanou touhou stát se navíc i účastníky probíhajícího konfliktu.

Blinkenův „dar“ Polsku ve formě jeho souhlasu s přepravou tryskových stíhaček na Ukrajinu nedává smysl, uvážíme-li, že polský prezident už přece prohlásil, že Polsko účastníkem konfliktu není.

Americká vláda se tedy zřejmě pokouší podplatit polského prezidenta nabídkou, že když pošle své dosluhující sovětské migy na Ukrajinu, pošle mu Washington náhradou za ně americké F-šestnáctky. Na Ukrajině ovšem nejsou žádná letiště, na která by bylo možno polské migy vyslat, nebereme-li v úvahu i skutečnost, že staré migy se moderním ruským letadlům postavit nemohou.

A kdyby snad Ukrajinci chtěli operovat z polských letišť, dal Kreml už najevo, že tato letiště by byla zničena. Že to pro něj s použitím velmi přesných zbraní není žádný problém, dokázal už zničením vojenského letiště ve Vinnyci.

Všimněme si však zejména toho, jak se Blinken, vylévaje krokodýlí slzy, snaží konflikt rozšířit. Toto washingtonské úsilí ilustruje nebezpečí, jež hrozí kremelské snaze vést válku s minimem ztrát na obou stranách. Protahované válčení poskytuje totiž Washingtonu čas na zorganizování nějaké neplechty. Stejně tak, jako neonacistické ukrajinské milice zneužily způsob vedení vojenských operací Kremlem k tomu, že se rozmístily mezi civilní populaci, tak se tento ruský způsob boje promítá i do skutečnosti, že Rusové dosahují svých vojenských cílů se zpožděním a s většími ztrátami na životech, než by bylo nutné, jak o tom např. promluvil i čečenský vůdce Kadyrov.

Když se tedy vývoj vojenských operací dostal do situace, kdy úspora ukrajinských civilních obětí znamená vyšší počet ztracených životů na straně Rusů, nadchází čas, kdy se Kreml cítí povinen zaujmout postavení žadatele, slibujícího skončit ofenzívu „okamžitě poté, co Kyjev přijme podmínky“.

Zelenskyj je ovšem v rukou washingtonské vlády, která netouží víc po ničem, než po prodloužení konfliktu. Protože právě toto prodloužení je pastí, v níž kremelská politika Rusko momentálně drží.

Takže znovu bude Kreml mařit čas jednáními.

Je to hanba. Rychlé a rozhodné vítězství, po němž by Kreml diktoval a nikoli vyjednával podmínky ukrajinské nezávislosti, by přimělo východní Evropu a nejpravděpodobněji i Evropu západní přemýšlet o tom, že umožňovat Washingtonu jeho věčné provokace vůči Rusku i nadále, je politikou, vedoucí ke katastrofě. A možné je dokonce i to, že by se rozpadlo NATO. A to poté, co by si její členové konečně uvědomili, že jejich členství v této alianci jim nepřináší bezpečnost, ale jen a jen

nebezpečí.

Vybral a přeložil Lubomír Man

[ZDROJ](#)